

Wi-Fi Nepal

स्पीड पनि, सस्तो पनि

900 Mbps	६ महिना मात्र रु. ६,१४७	१२ महिना मात्र रु. ९,०४०	२४ महिना मात्र रु. १५,०२९	
	60 Mbps	६ महिना मात्र रु. ५,३११	१२ महिना मात्र रु. ८,४७५	२४ महिना मात्र रु. १२,४३०
		बिना कुनै थप शुल्क (भ्याट सहित)		

साथमा NOKIA

5Ghz Router

जडान गर्नका लागि

01-5970789

*T&C apply

सम्पादकीय

विपिनको शव नेपाल ल्याउ

विगत दुई वर्षदेखि प्यालेस्टिनी समूह हमासको कब्जामा रहेका नेपाली विद्यार्थी विपिन जोशीको बारेमा अनेकन भ्रम फैलाइयो । उनी जीवितै रहेको र उनी मरिसकेको दुवै थरिका भ्रम फैलाएर उनको परिवारलाई चोट पुर्याउने काम भयो । अन्ततः उनी जीवित नरहेको पुष्टि भयो । उनको शव नेपाल ल्याउने प्रक्रिया सुरु गरिएको छ।

परराष्ट्र मन्त्रालयले आज मंगलवार विज्ञप्ति जारी गरी इजरायलस्थित नेपाली दूतावासका प्रतिनिधिले तेल अविबस्थित ‘नेशनल सेनेटर फर फरेन्सिक मेडिसिन’ को भ्रमण गरी विपिनको शवबारे थप पुष्टि गरेको र शव नेपाल ल्याउनेबारे प्रक्रिया सुरु भएको जनाएको छ।

मन्त्रालयले जोशीको शव नेपाल ल्याइसके पश्चात् पनि निजको मृत्युको वास्तविक कारण र परिस्थितिका सम्बन्धमा सम्बन्धित सरकार तथा सरोकार भएकाहरूसँगको सहयोग र समन्वयमा सत्यतथ्य पत्ता लगाउन, न्याय दिलाउन र निजको परिवारले पाउने सामाजिक सुरक्षा, क्षतिपूर्ति, बिमा, सुविधा आदिको लागि उचित पहल जारी राख्ने जनाएको छ।

परराष्ट्र सचिव अमृतबहादुर राईले इजरायलको परराष्ट्र मन्त्रालयका समकक्षी ‘डाइरेक्टर जनरल’ एडेन बार तलसँग टेलिफोन कुराकानी गरेको र उनले नेपाली नागरिक जोशीको निधन भएको औपचारिक जानकारी गराएको मन्त्रालयले उल्लेख गरेको छ।

यसैगरी इजरायल र हमास समूहबीचको दुई वर्ष लामो द्वन्द्वपछि भएको युद्धविरामपश्चात् हमासले जोशीको शव सोमबार रेड्कसमार्फत इजरायललाई हस्तान्तरण गरेको जनाइएको छ। सन् २०२३ अक्टोबर ७ देखि हमासको कब्जामा रहेका इजरायलको सिक्दै र कमाउँदै कार्यक्रममा सहभागी नेपाली विद्यार्थी जोशीको सकृशल रिहाइका लागि नेपाल सरकारले सुर्खेखि विभिन्न तहबाट यथासम्भव सबै किसिमका प्रयासहरू गरेको थियो।

इजरायल र हमासबीच युद्धविराम भएपछि सन् २०२५ अक्टोबर १३ का दिन इजरायली सेनाले त्यहाँस्थित नेपाली राजदूत, विपिनका दाजु, आमा, बहिनी, इजरायली परराष्ट्र मन्त्रालय र इजरायली प्रधानमन्त्री कार्यालयका अधिकारीसहितको भर्चुअल बैठकमार्फत रिहा हुने बन्दीमा विपिन जोशीको नाम समावेश नरहेको र उनको अवस्था अज्ञात रहेको जानकारी गराएको थियो।

परराष्ट्र मन्त्रालयले हमास समूहको नियन्त्रणमा रहेका विपिनको मृत्युको खबरले स्तब्ध भएको उल्लेख गर्दै यस दुःखद् घडीमा मृतकप्रति श्रद्धाञ्जली र शोकसन्तप्त परिवारप्रति समवेदना व्यक्त गरेको छ।

• डा.अर्जुनकुमार खड्का

जेनजी आन्दोलनपश्चात् गठित वर्तमान सरकारले २०८२ फागुन २१ गते प्रतिनिधि सभाको निर्वाचन गराउनुपर्ने मूल काम रहेको छ । यसै कार्यका लागि निर्वाचन आयोगले २०८२ कात्तिक १६ गतेसम्म १८ वर्ष उमेर पूरा हुने नेपाली नागरिकले मतदाता नामावलीमा नाम समावेश गर्न सूचना प्रकाशन गरेकाले जिल्लास्थित निर्वाचन कार्यालयमा चहलपहल बढ्न थालेको देखिन्छ । यसैले अहिलेको चहलपहललाई हेर्दा नयाँ मतदाताको सङ्ख्या उल्लेखनीय वृद्धि हुन सक्ने देखिएको छ । हाल रहेको एक करोड ८१ लाख ६८ हजार २३० मतदाता सङ्ख्यामा अब नयाँ मतदातासमेत थप्ने अवस्था छ । जसलाई लोकतन्त्रमा सबल पक्षका रूपमा लिइन्छ किनभने धेरै मतदाताको छनोटबाट जनप्रतिनिधि निर्वाचित भएमा सही र उपयुक्त प्रतिनिधि निर्वाचित हुन सक्ने विश्वास गरिन्छ ।

मतदाता शिक्षा

मतदाता शिक्षा भन्नाले कुनै निर्वाचनका लागि मतदान प्रक्रियाको विशिष्टता र मतदान गर्ने साधनबारे मतदातालाई जानकारी गराउन अवलम्बन गरिने जानकारी, सूचना, सामग्री तथा कार्यक्रमसम्बन्धी कार्यलाई जनाउँछ । वास्तवमा जनप्रतिनिधिको छनोट कुन विधि र प्रक्रिया वा कसरी गर्ने ? भन्ने जानकारी सम्बन्धित मतदातालाई गराउनुपर्ने दायित्व निर्वाचन आयोगको हो । यस्तो जानकारी गराउने कार्यलाई सामान्य अर्थमा मतदाता शिक्षा भन्ने गरिन्छ ।

मतदाता शिक्षाका लागि महत्वपूर्ण सामग्रीमध्ये पोस्टर, ब्यानर, पम्पलेट तथा लिफलेटलगायत अन्य सामग्री वा गतिविधि रहन सक्ने अवस्था देखिएको छ । सडक नाटकमार्फत भूमिका खेल्ने, रेडियो कार्यक्रम, जिब्रलहरू, गीत, कमिक,

नाटक वा स्ट्रिपहरू वा इन्टरनेट एवं मिडिया अभियानहरू व्यवस्थित गर्न सकेमा यसले सबै मतदाता विशेषतः अशिक्षित मतदातामा सकारात्मक प्रभाव पर्न सक्ने अवस्था रहन्छ । मतदान शिक्षा आधारभूत मानव अधिकार तथा मतदान अधिकार, मतदाताको भूमिका एवं निर्वाचन र लोकतन्त्रविचको सम्बन्ध जस्ता अवधारणासँग पनि सम्बन्धित छ । लोकतान्त्रिक निर्वाचनका लागि आवश्यक सर्तहरू, मतपत्रको गोपनीयता, प्रत्येक मत महत्वपूर्ण छ र सार्वजनिक जवाफदेहितामा यसको प्रभाव एवं मतदाताले दिएका मत कसरी सिटमा परिणत हुन्छ भन्ने कुरालाई पनि यसैका माध्यमबाट जानकारी गराउन सकिन्छ । मतदाता शिक्षाका माध्यमबाट विद्युतीय मतदान प्रक्रियामा पूर्ण रूपमा सहभागी हुन मतदातालाई प्रोत्साहित गर्न र मतदानका लागि तयार गर्न सक्ने अवस्था पनि रहन्छ ।

मतदाता शिक्षामा मुख्य गरेर चार वटा सिद्धान्त रहेका छन् । पहिलो, लोकतान्त्रिक प्रक्रियाप्रति सच्चा रहन सुनिश्चित गर्ने । दोस्रो, योग्य मतदाताको सार्वभौमिक अधिकारको सदुपयोग गर्ने, जसले गर्दा योग्य मतदाता, धनी वा गरिब, युवा वा युद्ध, पुरुष वा महिलालगायत सहरी तथा ग्रामीण सबैले मतदाता शिक्षाबाट लाभान्वित हुन पाउनुपर्ने अवस्था सिर्जना हुन्छ । यसै गरी निर्वाचनमा कुनै वर्ग विशेष वा जातजातिलाई भेदभाव गर्न नहुने । तेस्रो, मतदाता शिक्षाले सधैँ निष्पक्ष रहन ध्यान दिनुपर्ने अवस्था रहन्छ । यो अवस्था अनिवार्य छ र यसको पालना गरेमा सफल भविष्यको समर्थनलाई सकारात्मक सहयोग पुग्ने छ । सूचना वा टिप्पणीहरू कुनै निश्चित पार्टी वा चुनावी प्रक्रियाको पक्षपाती हुनुहुँदैन । निष्पक्षताले कार्यक्रमहरू विश्वसनीय रहिरहन र नागरिक समाजले लोकतान्त्रिक प्रक्रियालाई समर्थन गर्न सक्ने अवस्था रहन्छ । चौथो, सिद्धान्तमा स्पष्टता, यसले कुनै पनि मतदाता शिक्षा अभियानको सन्देश आममानिसलाई स्पष्ट र बुझ्ने खालको हुनु पर्छ । विशेष गरी स्थानीय भाषामा र एक माध्यममार्फत प्रदान गरिरु पर्छ जसले बुझ्ने सुविधा दिन्छ । कठिन आवधारणालाई सरल शब्दमा व्याख्या गर्नु पर्छ । यसबाहेक मतदाता शिक्षामा निश्चित लक्षित दर्शक छन् किनभने लक्षित दर्शक स्थापना गर्न

महत्वपूर्ण छ ताकि यसले दर्शकबारे जान्न र तिनीहरूलाई राम्रोसँग सम्बोधन गर्न शिक्षा विधिहरू तयार गर्न सक्ने अवस्था रहोस् । यसबाहेक मतदाता शिक्षामा निश्चित लक्षित वर्ग वा समुदायबारे जान्न सक्ने विधि तयार गर्नुपर्ने हुन्छ ।

मतदाताको संवैधानिक हक

मतदाता शिक्षाको जानकारी पाउनु प्रत्येक मतदाताको संवैधानिक हक हो । अर्कोतर्फ मानव अधिकारको अभिन्न पाटो पनि हो । मतदाता शिक्षाको माध्यमबाट निर्वाचन सफल र लोकतान्त्रिक हुनका लागि मतदाताले आफ्नो अधिकार र जिम्मेवारी बुझ्न सक्ने अवस्था रहन्छ । यसले गर्दा नै सबै मतदाता कानुनी रूपमा वैध तवरले स्वतन्त्र, निष्पक्ष तथा भयरहित अवस्थामा मतदान गर्न र मतदान प्रक्रियामा निर्णायक एवं अर्थपूर्ण अवस्थामा भाग लिन पर्याप्त जानकारी हुन सक्नुका साथै मतपत्र बदर हुने अवस्थामा पनि कमी आउन सक्ने वातावरण सिर्जना हुन सक्छ ।

व्यवहारमा मतदाता शिक्षाले निर्वाचन प्रक्रियासँग सम्बन्धित आधारभूत ज्ञान तथा निर्वाचनबारे जानकारीमूलक सन्देश प्रवाह गर्ने कार्य नै हो । यसले सामान्यतया मतदाताको उमेर, जनसङ्ख्याको उद्देश्य, निर्वाचन प्रक्रियालगायत निर्वाचनसँग सम्बन्धित अन्य विविध पक्षका सन्दर्भमा जनचेतना अभिवृद्धि गर्न सहयोग पुर्‍याएको हुन्छ । मतदाता शिक्षाले विभिन्न उमेर समूहलगायत फरक क्षमता भएका व्यक्तिलाई निर्वाचनमा सहभागी गराउन प्रोत्साहित गर्ने उद्देश्यले गर्दा निर्वाचन प्रक्रियाको स्पष्ट र सही बुझाइमा मद्दत पुर्‍याउन सक्ने अवस्था रहन्छ । यसबाहेक व्यवहारमा मतदाता शिक्षाका लागि नागरिक समाज, महिला समूह, युवा समूह, फरक क्षमता भएका व्यक्ति, सञ्चार माध्यम, राजनीतिज्ञ, पर्यवेक्षक, सुरक्षा निकाय, धार्मिक नेता जस्ता धेरै समूहलाई लक्षित गर्नुपर्ने अवस्था रहन्छ । किनभने सचेत सहभागी मतदाताका कारणले नै निर्वाचनको शान्तिपूर्ण आचरण र जनताबाट यसको नतिजालाई स्वीकार गर्न योगदान पुर्‍याउँछ । मतदाता शिक्षाले मतदाताको

बालविकास शिक्षाको पुनर्संरचना

• प्रेमबहादुर थापा

विश्व बैङ्कको एक अध्ययनले प्रारम्भिक बालविकासमा गरेको लगानीको प्रतिफल १७ गुणसम्म भएको देखाएको छ । बाल्यावस्थामा उचित विकास र सिक्ने अवसर पाउनु उनीहरूको मूल अधिकार हो । यस अधिकारको सुनिश्चित गर्न राज्यले बालविकाससम्बन्धी विभिन्न कार्यनीति अवलम्बन गर्दै आएको छ । नेपाल सरकारले शिक्षा ऐन, २०२८ सार्तौँ संशोधनदेखि एकबर्सै पूर्वाप्रथमिक शिक्षालाई मान्यता दिएको हो । प्रारम्भिक बालविकास कार्यक्रम सञ्चालनसम्बन्धी निर्देशिका, २०६१ ले प्राथमिक कक्षामा भर्ना हुनका लागि पाँच वर्ष उमेर पूरा नभएका बालबालिकाको शारीरिक, सामाजिक, संवेगात्मक र बौद्धिक विकासलगायत सर्वाङ्गीण विकासका लागि सञ्चालन गरिने कार्यक्रम भनेको छ । प्रारम्भिक बालविकास केन्द्र राष्ट्रिय न्यूनतम मापदण्ड मार्गदर्शक पुस्तिका पहिलो संशोधन (२०७५) अनुसार बालबालिकाको सर्वाङ्गीण विकासका लागि बालविकास केन्द्रको महत्वपूर्ण योगदान रहेको छ । नेपालमा विसं २०५७ सालअघि सामान्य रूपमा सञ्चालित यस कार्यक्रमले सबैका लागि शिक्षा कार्यक्रमको विश्वव्यापी घोषणापछि ठुलो मान्यता पायो । सोही अनुसार सबैका लागि शिक्षासम्बन्धी राष्ट्रिय कार्ययोजना सन् २००३ मा पहिलो लक्ष्यका रूपमा स्थान पाई यसको व्यापक विस्तार हुन थालेको हो ।

पूर्वप्राथमिक विद्यालय पाठ्यक्रमको मूल उद्देश्य स्पष्ट पाउँँ प्रारम्भिक बालविकास दिग्दर्शन, २०६२ प्रकाशित हुन पुग्यो । यसमा विविध मनोरञ्जनात्मक शिक्षण सिकाइ

क्रियाकलापका माध्यमबाट तीनदेखि चार वर्ष उमेर समूहका सम्पूर्ण बालबालिकालाई प्राथमिक विद्यालयका लागि तयार गर्ने उद्देश्य राखिएको थियो । बालबालिकालाई बौद्धिक, मानसिक, शारीरिक, संवेगात्मक, सामाजिक, नैतिक र सिर्जनात्मक विकासका अवसर प्रदान गर्नका लागि पूर्वाप्रथमिक विद्यालय सञ्चालन गरिने र तिनमा बालबालिकालाई सरसफाइ तथा सुरक्षासम्बन्धी बानी बसाल्न, सामान्य शिष्टाचार गर्न अभिप्रेरित गरी प्राथमिक शिक्षाका लागि तयार बनाउने मूल ध्येय आत्मसात् गरेको देखिन्छ ।

मुलुकमा परिवर्तनसँगै बनेको नेपालको नयाँ संविधानमा बालबालिकाको हक अन्तर्गत प्रारम्भिक बालविकासको हक समावेश गरिएपछि यसको संवैधानिक व्यवस्था सुनिश्चित भएको छ । शिक्षा ऐनको आठौँ संशोधन २०७३ देखि प्रारम्भिक बालविकास विद्यालय शिक्षाको संरचनाभिन्न प्रविष्टि हुन पुगेको छ । यस अर्थमा नेपालको मौजुदा ऐनले विद्यालय भर्ना हुनुपूर्व एक वर्षको बालविकास शिक्षा कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्ने व्यवस्था गरेको छ । कानुनतः एक वर्ष तथा प्रारम्भिक बालविकास दिग्दर्शन (पाठ्यक्रम) २०६२ ले बढीमा दुई वर्षसम्मको बालविकास कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सकिने व्यवस्था गरे पनि मूलतः सामुदायिक विद्यालयमा दुई वर्ष र संस्थागत विद्यालयमा तीनदेखि चार वर्षसम्म प्रारम्भिक बालविकास कार्यक्रमभिन्न पूर्वाप्रथमिक कक्षा सञ्चालन भइरहेका पाइन्छन् । चार वर्ष उमेर पूरा भएका बच्चालाई मात्र पूर्वप्राथमिक कक्षामा भर्ना गर्ने भन्ने व्यवस्था रहे पनि सोविपरीत प्लेग्रुप/मन्टेस्वरी, नर्सरी, केजी/एल केजी र युकेजी गरी चार वर्षसम्मका बालविकास

शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालन भएको पाइन्छ । यी कार्यक्रमको उद्देश्य बालबालिकाको क्षमता अभिवृद्धि वा सर्वाङ्गीण विकास गर्नेभन्दा अधिक व्यावसायिक लाभ आर्जन गर्नेतर्फ प्रेरित भएको देखिन्छ । यस्ता विद्यालयले लगभग १८ महिनादेखिका बालबालिका भर्ना लिने गरेका छन् । जागिर, व्यवसाय वा विभिन्न कामकाजीमा संलग्न अभिभावकले सजिलोका लागि सानै उमेरदेखि बच्चा स्कुल पठाउने र स्कुलको व्यवसायमुखी प्रवृत्तिले गर्दा मूलतः सहरी क्षेत्रमा पूर्वाप्रथमिक विद्यालय मौलाइरहेका छन् । कानुनमा व्यवस्था गरिएभन्दा फरक प्रकृतिले कक्षा सञ्चालन गर्दै आएकाेले सरकारले उनीहरूले दिनुपर्ने सेवा र उठाउन पाउने शुल्कको कसिलो दायराभित्र ल्याउन सकेको पाइँदैन ।

राष्ट्रिय पाठ्यक्रम प्रारूप २०७६ ले प्रारम्भिक बालविकास र शिक्षाको उमेर चार वर्ष, आधारभूत तह कक्षा १ देखि ८ सम्मको उमेर पाँचदेखि १२ वर्ष र माध्यमिक तह ९ देखि १२ का लागि १३ देखि १६ वर्षको हुनुपर्ने उल्लेख गरेको छ । कानुनी व्यवस्थामा तोकिएको उमेर अनुसारको कक्षामा भर्ना भई उतीर्ण हुँदै जानु गुणस्तरीय शिक्षाको सूचक हो । यही कुरा संस्थागत विद्यालयमा पढेको विद्यार्थीको परिवेशसँग फरक देखिन्छ किनभने उनीहरू चार वटा तह र वर्षका बालविकास शिक्षामा समय व्यतीत गरेका हुन्छन् । अनि मात्र कक्षा उन्तीति हुँदै जाँदा तोकिएको उमेर र कक्षाविचमा सामञ्जरयता मिलेको हुँदैन । शिक्षा मन्त्रालयले पछिल्लो समय परिष्कृत र सबल बनाउँदै लगेको एकीकृत शैक्षिक व्यवस्थापन सूचना प्रणाली (इमिस) मा संस्थागत विद्यालयले चार वर्षसम्म नै एक वर्षको इसिडी तहमा विवरण

उत्प्रेरणा र चुनावमा पूर्ण रूपमा भाग लिनका लागि तयारी गर्ने कार्य गर्छ । यसै गरी मतदानको निम्ति सोध्ने प्रश्न जस्तै कसलाई, कसरी, कहिले र कहाँ मतदान गर्ने भन्ने कुराको सन्दर्भमा पनि ज्ञान हुन सक्ने अवस्था रहन्छ । यसर्थ निर्वाचनलाई स्वच्छ, स्वतन्त्र, निष्पक्ष तथा विश्वसनीय रूपमा सम्पन्न गर्नका लागि मतदाता शिक्षाको आवश्यकता रहन्छ ।

मतदाता शिक्षा नेपालमा अझै पनि कमजोर अवस्थामा रहेको पाइन्छ । यसको मुख्य कारण निर्वाचनमा मत बदर हुने सङ्ख्या बढिरहेको अवस्था एकातर्फ छ भने अर्कोतर्फ स्वयम् जनप्रतिनिधिको मतपत्र बदर भएको अवस्था छ । उदाहरणका लागि केही समयअघि राष्ट्रिय सभाको निर्वाचनमा भएको मतदानमा जनप्रतिनिधिले दिएको मत नै बदर भएको अवस्था देखियो । यस्तो कार्य निर्वाचनको सबल पक्ष होइन । यसले निर्वाचनलाई सक्षम, सबल तथा सहयोग गर्न सक्दैन । गत प्रतिनिधि सभाको निर्वाचनमा खसेको मतको करिब ५.६ प्रतिशत मत बदर भएको थियो यसमा पनि सुदूरपश्चिम प्रदेशमा बढी मत बदर भयो । आश्चर्य के छ भने भारतमा भएको लोक सभाको निर्वाचनमा एक प्रतिशतभन्दा पनि कम मात्र मत बदर भएको कुरा भारतको निर्वाचन आयोगको तथ्याङ्कबाट देखिन्छ । मतपत्र बदर कम गर्न मतदाता शिक्षा नै उपयुक्त माध्यम हो ।

कानुनी व्यवस्था

मतदाता शिक्षालाई निर्वाचन आयोगबाट विगतमा सञ्चालन हुँदै आएको अवस्था रहे तापनि निर्वाचनसम्बन्धी कानुन मुख्यतः निर्वाचन आयोग ऐन, २०७३, मतदाता नामावली ऐन, २०७३, निर्वाचन (कसुर तथा सजाय) ऐन, २०७३, प्रतिनिधि सभा सदन्य निर्वाचन ऐन, २०७४ र राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन, २०७३ मा स्पष्ट व्यवस्था गरिएको अवस्था छैन । तथापि निर्वाचन आयोगका तर्फबाट मतदाता शिक्षाका लागि पाइँदैन । अतः संस्थागत विद्यालयमा धेरै वर्षसम्म बालविकासमा राख्ने र सामुदायिक विद्यालयमा समयमै भर्ना नगर्ने परिपाटीले गर्दा नेपालमा विद्यालय शिक्षाको खुद भर्नांदर वृद्धि गर्न सकिएको छैन ।

विद्यालय क्षेत्र विकास योजना २०७३-२०७९ ले प्रारम्भिक बालविकासलाई पाँच वर्षमुनिका बालबालिकाको शारीरिक, सामाजिक, संवेगात्मक, संज्ञानात्मक, आध्यात्मिक तथा नैतिक क्षमताको विकास गरी प्रारम्भिक बालविकास शिक्षालाई अधिकारमा आधारित बनाई विद्यालय प्रवेशको तयारी गराउने उद्देश्य लिएको थियो । यिनै पृष्ठभूमिमा नेपाल सरकारले प्रारम्भिक बालविकास कार्यक्रम अन्तर्गत चार वर्षका बालबालिकालक्षित समुदाय र विद्यालयमा आधारित बालविकास केन्द्र कार्यक्रम सञ्चालन गर्दै आएको छ । प्रारम्भिक बालविकासको अनुभव लिएर कक्षा १ मा भर्ना भएका बालबालिकाको नियमितता, टिकाउदर, कक्षा उत्तीर्णदरलगायतका शैक्षिक उपलब्धिमा वृद्धि भएको विभिन्न समयमा प्रकाशित शैक्षिक तथ्याङ्कले पुष्टि गर्दै आएको छ ।

अब बन्ने प्रक्रियामा रहेको सङ्घीय शिक्षा ऐनमा प्रारम्भिक बालविकासलाई केकस्तो बनाउने भन्नेबारे सरोकारवालाको चासो र सवालको विषय बनेको छ । शिक्षाविद् तथा मनोविद्ले बालविकास शिक्षालाई दुई वर्षको बनाउन सकिने विचार व्यक्त

निर्वाचन शिक्षा तथा मतदाता शिक्षा निर्देशिका, २०७८ छन् । ती नीतिगत र कानुनी पाटोको कार्यान्वयनको अवस्था कमजोर रहेका कारणबाट मत बदर हुने कार्यमा अझै कमी आएको पाइँदैन ।

अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यास

अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यासलाई दृष्टिगत गर्दा विशेष गरी निर्वाचन आयोग नै मतदाता शिक्षाका लागि मुख्य रूपमा जिम्मेवार रहने गरेको पाइन्छ । तथापि सार्वजनिक र निजी सञ्चारका साधन राजनीतिक दल र गैरसरकारी तथा अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाले पनि मतदातासमक्ष सन्देश पुर्‍याउन भूमिका खेल्न सक्ने अवस्था रहन्छ । निर्वाचन आयोगबाहेक अन्य निकायको सहयोग भएमा मतदाता शिक्षामा रचनात्मक दृष्टिकोणले सूचनालाई अझ फैलाउन र राम्रोसँग बुझ्न मद्दत पुगेको पाइन्छ । यसमा पनि द्वन्द्वग्रस्त मुलुकमा मतदाता शिक्षा अनिवार्य हुने गर्छ । लामो द्वन्द्वपछि हुने निर्वाचनमा मतदाता अभ्यस्त हुन नसक्ने भएको हुँदा मतदाता शिक्षाले सकारात्मक भूमिका खेल्न सक्छ । उदाहरणको लामो द्वन्द्वपछि लाइबेरिया, सेरालियोन, सुडान, रुवान्डा तथा अफगानिस्तानमा सन् २००० को दशकमा संयुक्त राष्ट्रसङ्घका तर्फबाट ती मुलुकमा निर्वाचन गर्दा मतदाता शिक्षामा बढी जोड दिइएको थियो । मतदाता शिक्षा अन्य विकसित मुलुकको पाठ्यक्रममा समेत समावेश गरिएको पाइन्छ ।

मतदाता शिक्षाको महत्वलाई दृष्टिगत गर्दै नेपालमा निर्वाचन आयोग वा सरोकारवाला निकायले निर्वाचनमा बलियो निर्वाचन प्रक्रिया, सुशासन एवं विधिको शासनका लागि कानुनी ढाँचामार्फत मतदाता शिक्षालाई अनिवार्य औजारका रूपमा अवलम्बन गर्न आवश्यक छ । जसले गर्दा मतदाता शिक्षामार्फत शान्ति स्थापना र शान्ति निर्माण प्रक्रियालाई अभिवृद्धि गर्न सकिने छ । मतदाता शिक्षा एक अपरिहार्य र निरन्तर चलिरहने प्रक्रिया भए तापनि निर्वाचनको समयमा बढी महत्व रहने गरेको हुँदा केही महिनापछि हुन गइरहेको प्रतिनिधि सभा निर्वाचनका लागि निर्वाचन आयोगले अग्रसरता लिनुपर्ने देखिन्छ ।

गर्दै आएका छन् । अतः नेपालका विगतका अभ्यासबाट भएको सिकाइ र संसारका राम्रा अभ्यासलाई हेर्ने हो भने नेपालका सन्दर्भमा बालविकास कार्यक्रमलाई दुई वर्षको बनाउनु व्यावहारिक देखिन्छ । पहिलो वर्षमा विद्यालय जाने बानीको विकास गराई खेलाउने तथा हेरविचार गर्ने र दोस्रो वर्षमा शारीरिक, बौद्धिक, सामाजिक, तथा भाषिक विकासमार्फत आधारभूत शिक्षाका लागि पूर्वतयारी गराउनु आवश्यक देखिन्छ ।

बालबालिकाको पहिलो पाठशाला घर हो । यस पाठशालामा अभिभावकले न्यूनतम भाषा, संस्कृति, सिकाइ व्यवहार र वातावरणमा समायोजन नगराई विभिन्न उपनामले सञ्चालित विद्यालयमा भर्ना गर्नुहुँदैन । उग्रान्त बालविकास शिक्षालाई विद्यालय संरचनाभित्र ल्याएको अवस्थामा छुट्टै मन्टेस्वरी वा बालविकास कार्यक्रम सञ्चालन गर्न दिनुहुँदैन । ऐनले ल्याएको व्यवस्थालाई सरकारले कडाइपूर्वक कार्यान्वयन गरिरु पर्छ । हाल कार्यान्वयनमा भए जस्तो एक/दुईबर्सै व्यवस्थालाई विद्यालयपिच्छे फरक अवधिका कक्षा सञ्चालन गर्न दिनुहुँदैन । सरकारद्वारा जारी गरिएको ऐनको व्यवस्था सबैलाई समान किसिमले लागु गरिरु पर्छ । कुनै बालबालिकालाई एक थरी कुनैलाई अर्को थरीको व्यवस्था लागु गरिरु वास्तवमै त्यो बालअधिकारको हनन हो । विभेदात्मक व्यवहार हो । अतः नयाँ शिक्षा ऐन जारी भएपछि त्यसको समान रूपमा कार्यान्वयन गर्नमा सबै सरोकारवाला जिम्मेवार बन्ने र नियमन गर्ने कुरालाई तिने तहका सरकारले अनुगमन गरी अक्षरशः पालना नगर्नेलाई कारवाहीको दायराभित्र ल्याउनु पर्छ ।

 सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिलेछ ।